

1783 crossword puzzle grid with numbers 1-70.

את פיתרון התשבץ יש לשלוח לת.ד. 136, תל-אביב, ולציין על גבי המעטפה: "תשבץ 1783". בין הפותרים יוגרלו פרסי ספרים.

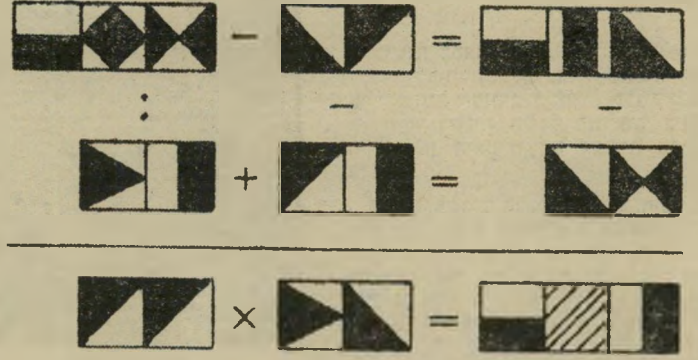
מאבות תנועת העבודה בארץ.

מאונץ (1) מדינה אירופית. (2) רכני לוח. (3) כלא ישראלי. (4) זועף. (5) בן צאן. (6) אבן יקרה בממשלת ישראל. (7) שרץ מוצץ דם. (8) יישוב ליד פתח-תקווה. (11) אליל כנעני. (12) מזבח. (15) חוסר תקווה. (18) ממצות הדת הקתולית. (20) שדה חרוש. (21) ידען. (24) גנרל רוסי שנלחם בנפוליון (מלחמה ושלום). (26) מה שאין לממשלת ישראל. (30) סופר ישראלי (ה' כוחות השחרור). (38) מטבע פני. (31) קו, רצועה. (32) כריחת אשכים. (43) בו מדו לדי ישראל תורה בגלות. (37) בן הנכר. (40) מחוז בפקיסטן. (42) מילת תנאי. (43) קול גברי. (45) מועצת גדולי התורה בימי בית שני. (47) בן ישראל. (49) מחיצה. (50) חגיגה. (51) תיק לעטים. (53) שרב. (56) ידען ובקי. (58) קטע בביצוע שחקן או זמר יחיד. (60) נסיון קשה. (61) ריקוד. (62) סבור. (67) מזכיר האו"ם הראשון. (68) עיר בהולנד.

מאונץ (1) מלך ישראל, בנה את קיר-סריה. (5) מחזאי אנגלי. (9) צד מערב. (10) עשרת אלפים. (13) בן בקר. (14) בירת בבל. (16) לאום. (17) הפיכה לתעשייה. (19) גאוה. (20) מלא התפעלות. (22) שולט ביד קשה. (23) גהר בצרפת. (24) גנרל דרום ויאט-נאמי. (25) אויב. (27) אציל. (28) נמצא. (29) מחבר טרגדיות יווני. (33) מכיר נויי האל. (34) מכתב לכתוב בו על לוחות שיש. (35) פלא. (36) תירוש. (38) מחצית הקוטר. (39) אדמירל גרמני, ראש שירותי כוחות השחרור. (40) מטבע פני. (41) אסף למקום אחד. (42) איבר חיוני. (44) מדינה ים תיכונית. (46) זן. (48) קיסר רומי, יור-שו של יוליוס קיסר. (51) בית הציפור. (52) גבה מצח. (53) שערותיו נשרו מצד הפנים. (54) ענף. (55) ידית. (56) הגה, דבר שפתיים. (57) לדרון בכוח. (59) ממסדי רומי. (62) מורה. (63) תהיה, חוסר החלטה. (64) טנא. (65) כותב דברי שירה. (66) אוניברסיטה אמריקאית. (67) בירת טיבט. (69) על מנת (ר"ת). (70) שמן מעט. (71)

חשבוע 1783

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפורה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור, חיסור, כפל וחילוק יש למצוא איזו סיפורה מייצג כל סמל של ריבוע.

את התשובות יש לשלוח על-גבי גלויות בלבד לת.ד. 136, ת"א, ולציין על גבי הגלויה: "חשבץ 1783". הפתרון צריך להכיל את כל התרגיל במספרים. המועד האחרון למשלוח הפתרון — 9.11.1971.

בין הפותרים נכונה יוגרלו שלושה פרסי ספרים.

(החשך ממחוד 31)

כי כאשר יעמוד בראש המועצה, הרי אפילו אם לא יקיים את שפע הבטחותיו, יביא את העיירה אל המנוחה והנחלה. מה שקרה היה ההיפך בדיוק. תוך שיר החודשים הראשונים לשלטונו של ציוני באור-עקיבא, ארעו שש מהסיכות ושש פעמים נבחרו ראשי המועצה (ראה בטבלאות). כמה פעמים התפטר ציוני מרצונו ונטש את ראשות המועצה, רק כדי לבוא ולתבעה שוב כעבור זמן קצר. ההסבר שנתן ציוני לקריות ההתפטר-רויות, נוגע בהתקפי הדיכאון שסבל מהם כתוצאה משרותו במילואים באותה תקופה, ובבעיות גרושיו מאשתו. צבי סנדר, י"ר סיעת המערך במקום, ושותפו הקו-אליציוני של ציוני בקדנציה הראשונה, נותן לכך הסבר שונה לחלוטין. לדעתו קיווה ציוני לקבל בבחירות מכסימום 2 מנדטים. בשני המנדטים קיווה לתמרן ולהציע את עצמו למרבה במחיר, ואו לשבת בנחת ולהנות מפירות נצחוננו. הי עובדה שקיבל 4 מנדטים העניקה לו אמנם נצחון, אך כפתה עליו יחד עם זה עבודה קשה. סנדר זוכר היטב אותם ימים בהם קילל ציוני כל השבוע את "העבודה המחורבנת והמקומם המחורבן". בסוף הש-בוע היה נושם לרוחה ונוסע לתל-אביב, רק כדי לחזור ולקלל כל השבוע הבא.

תמרוננו וחוליו של ציוני, הביאו אותו לבסוף להפסד שניים מאנשי סיעתו. האחד היה אותו שלום שלמה זכור לטוב, אשר עזב את ניהול מחלקת המים כדי לתמוך בציוני. שלום נתן לציוני לפני הבחירות כ-10,000 ל"י, אותם הבטיח ציוני להחזיר זור לו בתוספת ניכרת לאחר הבחירות. אך חצי שנה לאחר היבחרו החזיר ציוני בקושי את סכום הקרן. האשמה כמובן לא היתה בציוני כי אם בברכו המפד"ל. משם קיבל ציוני את כל כספיו, אך פרט זה לא עניין את שלום שלמה והוא החליט כי כדאי לו לעבור למקום עשיר יותר בנכסים. בגלל העובדה המצערת שהמערך אינו מקי כל פורשים, לא הצטרף שלום לשום סיעה. הוא נשאר במועצה ובתאום עם אנשי המערך עשה הכל להכשלת ציוני. הפרש הנוסף מרשימת ציוני היה שלום ונונו. ונונו, שהתחיל אף הוא את הקארי-יירה הפוליטית כמורה לאימוסמי, חשב להלבנות מן הפוליטיקה מהר יותר משב ציוני איפשר לו. הוא היה שקוע בחבובות וקיווה כי בעזרת הרשימה החדשה יעלה בידיו יצאת מן הבוץ. משבוששו הכספים לבוא החליט להביאם אליה. כיוון שברור היה כי המפד"ל אינו מעוניין לקנות איש מאנשי ציוני, שהרי נחשבו למעשה לאנ-שים שיש להם גורל, קפץ לכיוון המערך. טעותו הגורלית היתה נטינו למשוך עמו את יצחק אמסלם אחרון-מוהיקניו של ציוני. ונונו ניסה לפתוחו בכמה פגישות לעבור לצד המערך תמורת כמה טובות פטורות, כמו אלפי לירות ומשרת מזכיר המועצה. הוא הסביר לאמסלם כי הבטחות אלה באות "ישר מלמעלה" והוא יכול לבטוח בהן במאה האחוזים. אמסלם האמנן לא הת-חבט הרבה, הלך לציוני וסיפר לו את כל הסיפור. ציוני שכנע את אמסלם לביים פגישה נוספת בין שניהם. בפגישה מצץ אמסלם שנית את כל הבטחות המערך ש-העברו דרך ונונו. בעזרת משרד האחור-טי, שהטמין בכיסו של אמסלם, ומכשיר הקלטה, הקליט ציוני את כל השיחה והע-בירה למשרדה (ראה מסגרת).

כך נשאר ציוני עם שני מנדטים בלבד: הוא ואמסלם. אך בטרם הספיק לתמרן בהם קפץ עליו רוגזו של משרד הפנים. אפילו שר הפנים המפד"לי לא יכול היה להשי-לם עם השערוריה הציבורית במועצת אור-עקיבא. מינה ועדה קרואה למקום, שגם רוב אנשיה הם חברי המפד"ל.

מיתקנים שימושיים

עיד שמונתה הועדה הקרואה, בי-שלהי 1970, הספיק ציוני, בחודשים המעטים של כהונתו, לתת דוגמא מאלפת, שלטון נמרץ. כך, למשל, הוא הוציא, בסיוע של משרד פירסום, עתון של המוע-צה המקומית בכספיה, שהיה מיועד לחלר-קה לתושבים. מובן שרוב החומר בעתון נועד לתקוף את יריביו הפוליטיים, כולל את חברי הקואליציה שלו. הכותרות הרא-יות בעתון המועצה היו, למשל: "שע-רויה במועצה — סוכל נסיון לשחוד", או "קנוניה להכשלת המועצה — בשי-תוף גורמי חוץ".

ציוני דאג גם לצייד את המועצה בי-מיתקנים שימושיים שלא היו ברשותה מעולם: מצלמה, כדי שיוכל לצלם בעצמו תמונות לעתוננו; טייפסקר, שטיח מקיר לקיר בחדרו ומגון אוויר. ביובו כספי המועצה, עורר עליו את חמתו של הד"ר נפתלי אילתי, הממונה על מחוז חיפה במשרד הפנים. שהיה משגר לציוני מכתבים תקיפים בנוסח: "גודע לנו שרכשתי ל-מועצה ריהוט וציוד באלפי ל"י, כולל מגון אוויר — נא להודיענו מיד מהם מקורות המימון להוצאות אלה. אם ית-ברר שאין כיסוי תקציבי להוצאות אלה, נהיה נאלצים לנקוט נגדך בכל האמצעים החוקיים."

אבל מי שהפסיד במיניו הועדה הקרואה יותר מציוני, היתה המפד"ל. ברוך צור, 27, מאותם צעירים תמימים שהלכו אחר ציוני והבטחותיו בעיניים עצומות, מספר: "לפני הבחירות תרמו תומכים אלפי לירות כל אחד למימון מע-רכת הבחירות. ציוני הבטיח להם כי הי מפד"ל יחזיר להם כל גרוש החשבון של מרכז המפד"ל היה פשוט. כל מנדט שקיבל ציוני הוא למעשה מנדט מפד"לי. ציוני היה איש מפד"ל, חבר מרכז המפד"ל ולא חדל להיות כזה גם כשייסד את רשימתו העצ-מאית. מרכז המפד"ל קיווה שאחרי הב-חירות יישבו בלחץ מגבו את הסכסוך בין שני אנשיהם — ציוני וברכה. בכך ירוויחו מן הסכסוך תוספת כוח. וכך בדיוק היה. משוכנח ציוני כי לא יוכל לתמרן בארבעת המנדטים, וכשהקואליציה שלו עם המערך נחלה כשלון חרוץ, נכנע ללחץ מרכז המפד"ל, השלים עם עמוס ברכה, שונא בנפש ונכנס עמו לקואליציה. אבל הכלנותרים הכשילו את חשבון הי מפד"ל.

מאזן האימה המקומי

יום מתרחשים באור-עקיבא דבי-רים מוזרים. האויבים בנפש מלתי-דים שנית, מלבד המפד"ל יש גורם נוסף המסוגל ללכד את מנחם ציוני ואת עמוס ברכה — זוהי הועדה הקרואה. שני ראשי המועצה לשעבר פועלים עתה כתף אל כתף בחתימה תחת ניהול העיירה בידי א-ני שי הועדה הקרואה. אולם במאבקם המאוד אין הם שוכחים להכין את עצמם ליום יבוא. איך אחד הדי-תלך הועדה הקרואה ואז יצטרכו שוב ל-הלחם זה בזה על השלטון. לכן הטיחה ציוני את עצמו לצלם מכתב שנשלח בי-עילום-שם הועדה הקרואה. מכתב שלדבריה ציוני נכתב בידי ברכה. במכתב התמים מתאונן תושב מקומי על אשפה המצטברת בפתח ביתו מבלי שיפנהו. הוא מאיים ל-שפוך את האשפה בפתח בית המועצה אם לא תפונה במהרה מביתו. ציוני רק שוכח שהוא עצמו פועל במימרים הרבה יותר גדולים. לא מומן פירסם עצמה על יחיד הועדה הקרואה, עליה השתדל להחתיים תושבים רבים ככל האפשר. לא רק ציוני וברכה אוספים חומר זה נגד זה. כמעט לכל עסקן באור-עקיבא יש תיבת סנדורה משלו. מאזן האימה במקום נשמר כמעט באותה צורה בה הוא נשמר בין המעצמות. כל אחד מהעסקנים יודע כי אם יפצח בשיר, יקחו אותו האחרים יחד עמם למקום אליו ישלחו. יש הרבה מה לתקן באור-עקיבא. הרבה יותר ממה שועדה קרואה אחת יכולה ל-עשות. הועדה הקרואה עושה הרבה ל-שינוי פני הדברים. היא הכפילה את סכום המיסים שנסאף מתושבי המקום. היא מייעלת את השירותים. אבל איש מבין חברי הועדה הקרואה אינו מתגורר במקום. חבריה רק מקיימים את ישיבותיהם ודיוני-הם בבנין המועצה. בסופו של דבר, יהיה צורך להתחזר את השלטון לתושבי המקום. וכדי שהם יוכלו או לנהל את העיירה בייעילות, יש להכין עתודה של עסקנים ו-מנהלים מקומיים שתהיה משכילה וישרה יותר מאלה שקדמו להם ושהרוו את הי-עיירה במשך קרוב ל-12 שנים. ספק אם הועדה הקרואה תוכל ליצור עתודה כזו. בינתיים ממשיך מנחם ציוני ללטוש עין לשלטון. לפני שבועיים נכנס אל מזכיר המועצה ואמר לו: "אני מתעזב שתוך 3 חודשים אחזור לראשות המועצה." לא הצעת התערבות היא החשובה. חשוב יותר להיכזה שציוני עדיין סבור ש-אור-עקיבא היא מכרה הוהב הפרטי שלו. במקום אם במאחר הוא מקוה להחזיר ל-עצמו את המכרה. זוהי הסכנה הגדולה הי-אורבת לאור-עקיבא.